

*Umiemy korzystać
z marzeń*

*20 lat Bolesławieckiego
Klubu Amazonek*

BOLESŁAWIECKI KLUB AMAZONEK
MUZEUM CERAMIKI W BOLESŁAWCU

*Umiemy korzystać z marzeń
20 lat Bolesławieckiego
Klubu Amazonek*

BOLESŁAWIEC 2016

PATRONAT:

GMINA MIEJSKA
BOLESŁAWIEC

POWIAT
BOLESŁAWIECKI

OBCHODY JUBILEUSZU 20-LECIA BOLESŁAWIECKIEGO KLUBU AMAZONEK

17.06.2016 r., Bolesławiecki Ośrodek Kultury – Międzynarodowe Centrum Ceramiki

10⁰⁰ rozpoczęcie uroczystości

12³⁰ występ Zespołu Pieśni i Tańca „Mały Bolesławiec”

13⁰⁰ poczęstunek jubileuszowy

Uroczystości towarzyszy wystawa fotograficzna i promocja publikacji
„Umiemy korzystać z marzeń – 20 lat Bolesławieckiego Klubu Amazonek”

ORGANIZATORZY:

MY AMAZONKI

Skromną odpowiedź mamy na śmiałość,
Radość potwierdza życia istnienie.
Bo tego życia nam ciągle mało,
Bo wygrałyśmy z wielkim cierpieniem.

Jak Amazonki – zawsze waleczne,
Sił pod dostatkiem jeszcze mamy.
My Amazonki – jesteśmy wieczne,
Pokonać siebie też nie damy.

Popatrzcie tylko w szczęśliwe twarze,
Uśmiechem świata przykłady ślemy.
Bo też umiemy korzystać z marzeń,
Bo jeszcze kochać troszeczkę chcemy.

Jak Amazonki – zawsze waleczne,
Sił pod dostatkiem jeszcze mamy.
My Amazonki – jesteśmy wieczne,
Pokonać siebie też nie damy.

My Amazonki – chociaż waleczne,
Gorącym sercem obdarzamy.
Jak Amazonki – jesteśmy wieczne,
Pokonać siebie też nie damy.

Tadeusz Sawicki

HISTORIA BOLESŁAWIECKIEGO KLUBU AMAZONEK

Rzecz najtrudniejszą, ale i najbardziej konieczną jest kochanie tego życia pośród częstokroć niezastużonych cierpień

Lew Tołstoj

Bolesławieckie Amazonki stworzyły Klub, by móc walczyć z podstępą chorobą i nie tracić wiary w sens życia, a przytoczona sentencja doskonale wyraża główną istotę jego funkcjonowania.

Historia tych działań sięga 1996 r. Wówczas delegacja z Karkonoskiego Klubu Amazonek w Jeleniej Górze pod przewodnictwem Pani Jadwigi Piotrowicz zorganizowała spotkanie w Bolesławcu przy ul. B. Chrobrego w siedzibie Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Tak powstała Filia Klubu Amazonek w Bolesławcu z siedzibą główną w Jeleniej Górze.

Na pierwszą przewodniczącą Klubu wybrano Dorotę Leśmian, spotkania odbywały się w siedzibie TPD, a potem dzięki uprzejmości ówczesnego Prezydenta Miasta Bolesławiec – Józefa Burniaka, w Domu Dziennego Pobytu przy ul. Staroszkolnej 6e, gdzie do dziś znajduje się siedziba Klubu.

W roku 2005 Filię Karkonoskiego Klubu Amazonek w Bolesławcu zarejestrowano i wpisano do

*XVII Pielgrzymka na Jasną Górę,
4.10.2014 r.*

*Marsz podczas Bolesławieckich Dni Walki z Rakiem,
3.09.2015 r.*

*Bolesławieckie Amazonki podczas rozgrzewki przez
Biegiem im. Jerzego Szmajdzińskiego,
1.05.2014 r.*

Krajowego Rejestru Sądowego we Wrocławiu pod nazwą Bolesławiecki Klub Amazonek, co odbyło się pod kierownictwem Przewodniczącej – Ewy Biegasiewicz.

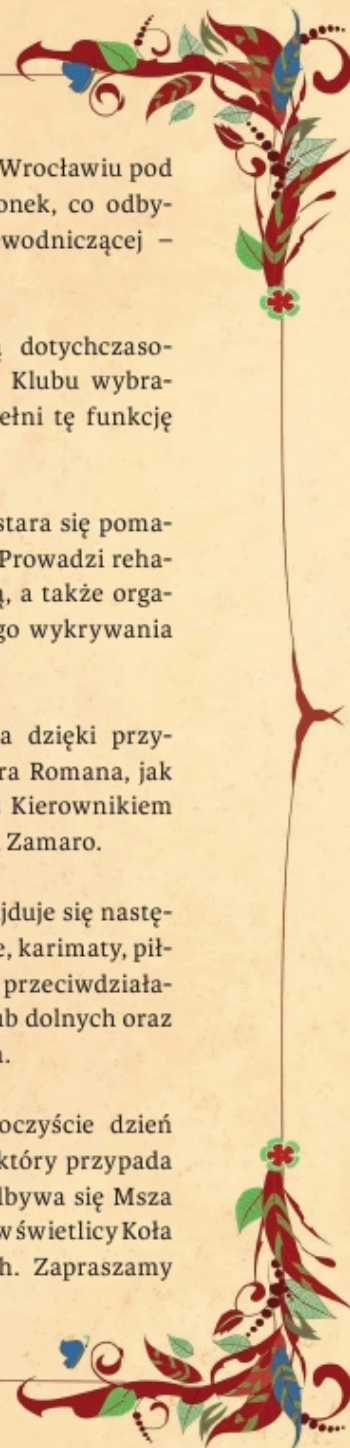
Po przegranej walce z chorobą dotychczasowej Przewodniczącej, na Prezesa Klubu wybrano Władysławę Kotlarek, która pełni tę funkcję do chwili obecnej.

BKA działa w oparciu o statut tj. stara się pomagać kobietom przed i po operacji. Prowadzi rehabilitację fizyczną i psychologiczną, a także organizuje w szkołach akcje wczesnego wykrywania raka piersi.

Klub zajmuje trzy pomieszczenia dzięki przychylności Prezydenta Miasta Piotra Romana, jak również wspaniałej współpracy z Kierownikiem Domu Dziennego Pobytu – Danutą Zamaro.

W gabinecie rehabilitacyjnym znajduje się następujący sprzęt: dwa łóżka, materace, karimaty, piłki, laski, dwa aparaty BOA mini+ przeciwdziałające obrzękom kończyn górnych lub dolnych oraz Aquavibron do masażu kręgosłupa.

BKA każdego roku obchodzi uroczyste dzień św. Agaty – patronki Amazonek, który przypada 5. lutego. Tradycyjnie najpierw odbywa się Msza św., potem spotkanie integracyjne w świetlicy Koła Gospodyń Wiejskich w Łaziskach. Zapraszamy

przedstawiciele władz oraz koleżanki z innych Klubów z: Wrocławia, Legnicy, Zgorzelca, Jeleniej Góry, Lubania, Olszyny Lubańskiej i Bogatyni.

Co roku we wrześniu organizujemy Bolesławiecki Dzień Walki z Rakiem, który rozpoczyna przemarsz ulicami miasta. Na czele pochodu jadą konno Amazonki, a za nimi kroczą członkowie Miejskiej Orkiestry Dętej „Bolesławiec” w mundurach galowych. Zawsze do udziału zapraszani są przedstawiciele władz miasta, powiatu i gminy, a także członkowie innych klubów oraz mieszkańcy miasta i powiatu. W pochodzie uczestniczą także członkowie naszych rodzin. Pochód kieruje się do Teatru Starego, gdzie odbywają się wykłady i spotkania z lekarzami, dietetykami lub fizjoterapeutami.

BKA prowadzi również spotkania integracyjno-towarzyskie, takie jak: wyjazdy „na pstrąga”, wspólne grillowanie w plenerze, olimpiady sportowe. Wspólnie obchodzimy także wigilie i Andrzejkę, a także organizujemy turnusy rehabilitacyjne oraz szkolenia prowadzone przez Federację Stowarzyszeń „Amazonki” z Poznania.

W pierwszą sobotę października organizujemy pielgrzymkę na Jasną Górę, gdzie spotykają się Amazonki z całej Polski. Jest to dla nas olbrzymie przeżycie duchowe. W tym roku, jak Bóg pozwoli doczekać, odbędzie się już XIX pielgrzymka.

Amazonki podczas spartakiady z okazji XX-lecia Federacji Stowarzyszeń Amazonki w Poznaniu, 13.09.2014 r.

Międzynarodowa Spartakiada Amazonek w Bogatyni, 3.09.2011 r.

Bolesławieckie Amazonki w Międzyzdrojach

Raz w tygodniu organizowane są, w zależności od potrzeb, następujące zajęcia: gimnastyka, basen, masaże. W środy, na zajęciach prowadzonych przez naszą koleżankę Ewę Orlak, spotykają się osoby, które chcą nauczyć się różnego typu robótek ręcznych.

W 2013 r. wprowadziliśmy zmianę w statucie, w wyniku której BKA objął swoją działalnością wszystkie osoby cierpiące na choroby onkologiczne z terenu miasta, gminy i powiatu, bez względu na płeć i rodzaj schorzenia.

*Bal przebierańców,
Mielno, 1999 r.*

Władysława Kotlarek strzela z łuku

Koleżanki z Jeleniej Góry, Amazonki z Bolesławca i Roman Wisiecki. Spartakiada w Bogatyni, 27.09.2014 r.

Krystyna Rogojs, Barbara Krysa i Irena Błaszczak na XIX Ogólnopolskiej Spartakiadzie Amazonek, Szczecinek, wrzesień 2013 r.

W drodze na Jasną Górę, 2011 r.

Zabawa sylwestrowa 2015-2016

CZŁONKINIE BOLESŁAWIECKIEGO KLUBU AMAZONEK

ZARZĄD:

Władysława Kotlarek

Teresa Śliwińska

Irena Malinowska

Krystyna Rogojs

Krystyna Bąbarska

Irena Błaszczak

Teresa Borucka

Anna Brzuchowska

Genowefa Chołost

Wiesława Członka

Jadwiga Dębowska

Teresa Dębińska

Maria Długosz

Stefania Gałka

Weronika Gawlik

Jadwiga Grzesiczek

Genowefa Izba

Irena Jakubowska

Jadwiga Jaślan

Marianna Kałużna

Janina Kędzierska

Joanna Kędzierska

Genowefa Kordiaka

Halina Koryluk

Jolanta Kozina

Aldona Kozłowska

Elżbieta Krecińska

Krystyna Król

Barbara Krysa

Alicja Krzyśko

Regina Księżyk

Stefania Kuchciak

Krystyna Kukieła

Bożena Kulczycka

Maria Kuźmiak

Maria Kwiatkowska

Czesława Liwińska

Renata Liwińska

Franciszka Łukasiewicz

Krystyna Łukaszuk

Brygida Michalska

Barbara Naumów

Janina Niewójt

Zuzanna Nowicka

Maria Nurzyńska

Marzena Odynec

Zofia Olszewska

Ewa Orlak

Barbara Orłowska

Renata Pankowska

Zofia Papoń

Bogumiła Piecha

Małgorzata Poloczek

Elwira Protasewicz

Antonina Przydróżna

Barbara Rokseła

Krystyna Skóra

Helena Sobczak

Lucyna Spychała

Henryka Stanek

Violetta Stelmaszek

Stefania Stodółka-Krawczyk

Emilia Strużyńska

Bronisława Ślusarczyk-Drulik

Władysława Ślusarek

Anna Szlachta

Genowefa Szwed

Grażyna Talar

Janina Tomsia

Helena Trzebuniak

Sabina Tschierschke

Zofia Wałęga

Weronika Wilczyńska

Bogumiła Włoszczyńska

Wanda Wysocka

Szanowna Pani Prezes,

Szanowne Panie,

Od 20 lat członkinie Bolesławieckiego Klubu Amazonek prowadzą na terenie miasta i regionu programy profilaktyki raka, badania, wykłady i prelekcje. W czasie Dnia Walki z Rakiem organizujecie pochód ulicami miasta z udziałem władz Bolesławca i regionu, mieszkańców, ale przede wszystkim Was i Waszych rodzin i przyjaciół. Tłumy uczestników są największym dowodem na to, że Wasza aktywność jest doceniana przez szerokie grono. W moim odczuciu jest to aktywność szczególna – nie tylko ze względu na to, że pomagacie osobom dotkniętym chorobą, ale przede wszystkim dlatego, że wypływa od Was, kobiet, które same się z nią zmagacie.

Mimo własnych problemów, potraficie dawać innym bezinteresowne wsparcie, okazywać życzliwość. Dzięki Waszej przedsiębiorczości udało się zakupić sprzęt rehabilitacyjny, wygospodarować pomieszczenia, w których możecie się spotykać. To Wasz sukces, budowany pracą i wytrwałością. Takie inicjatywy zasługują na wsparcie.

Drogie Amazonki, ilekroć się z Wami spotykam, widzę uśmiechnięte, twórcze, aktywne kobiety. Mimo własnych trosk i obowiązków znajdujecie czas i siły, by działać na rzecz innych. Podziwiając Wasze działania, życzę Wam dalszej wytrwałości, życzliwości i otwartości otaczających Was ludzi oraz sukcesów w walce o własne zdrowie.

Piotr Roman

Prezydent Miasta Bolesławiec

Władysława Kotlarek

Szanowna Pani Prezes,

Szanowne Panie,

Wiosna to symboliczny czas dla jubileuszu „Amazonek”. Panie, które tworzą Stowarzyszenie doskonale wiedzą, czym jest nadzieja, odradzając się życie i nowy etap, który natura powtarza w swoim nieśmiertelnym cyklu. Nikt tak nie jest w stanie docenić normalności, zdrowia, spokoju jak ten, któremu tych oczywistości zabraknie. O „braku” Panie wiedzą aż za dużo, ale ten brak pewności, brak radości, nigdy w Waszym przypadku nie był brakiem wiary i nadziei. To one były paliwem w trudnych chwilach, w walce o siebie i przyjaciół. Zawsze podziwialiśmy energię i entuzjazm,

które przewijają się w Waszych inicjatywach. Jest w tym szczerość, a nawet młodzieńcza i ujmująca niewinność. Ale to nie dziwi, bo trudne doświadczenia dają też poczucie absolutu i nie zostawiają miejsca na fałsz. Są bolesne, ale również oczyszczające. Cienimy Waszą solidarność, bezbrzeżną empatię i gotowość do życia, z którego czerpicie „pełnymi garściami”, bo jak mówił Albert Einstein „Są dwie drogi, aby przeżyć życie. Jedna to żyć tak, jakby nic nie było cudem. Druga to żyć tak, jakby cudem było wszystko.” Nie mamy wątpliwości, którą drogę wybrały Amazonki.

Zawsze wspierający

Dariusz Kwaśniewski

Starosta Bolesławiecki
oraz Zarząd Powiatu

Teresa Śliwińska

Szanowna Pani Prezes,

Drogie Panie,

Dzisiejszy jubileusz 20-lecia Bolesławieckiego Klubu Amazonek jest doskonałą okazją do podziękowania Wam za bogactwa działań i dobro, które czynicie każdego dnia na rzecz osób w szczególności sposób dotkniętych przez los.

Byłyście i zawsze pozostaniecie dla mnie symbolem ogromnej siły, wiary i przekonania, że nie ma w życiu sytuacji, z których nie można wyjść obronną ręką. Wasz upór, niezłomność i determinacja sprawiają, że każdego dnia wygrywacie walkę o godne życie, nie tracąc przy tym serdeczności,

uśmiechu i pogody ducha, które Wam niezmiennie towarzyszą.

Jestem dumny i szczęśliwy, że na swojej życiowej drodze spotkałem Was. Drogie Panie, przejmuję Waszą siłę i optymizm, tak pomocne w wykonywaniu moich służbowych powinności.

W dniu jubileuszu życzę Paniom konsekwencji w realizacji kolejnych inicjatyw. Zapewniam, że jesteście i będziecie w moim życiu kimś szczególnym, kogo powinienem i chcę wspierać w jego działaniach.

Andrzej Dutkowski

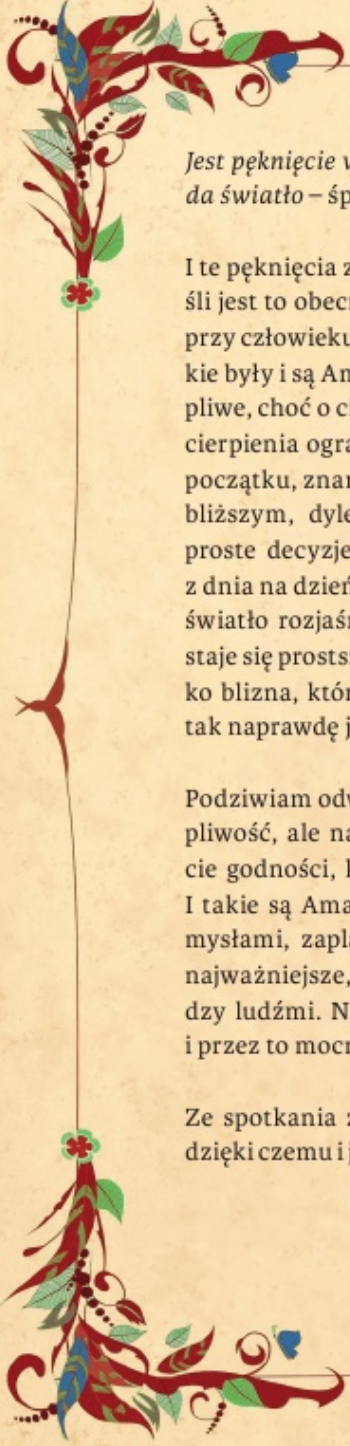
Wójt Gminy Bolesławiec

Irena Malinowska

Jest pęknięcie w człowieku, takie przez które wpada światło – śpiewał Leonard Cohen.

I te pęknięcia z czasem się wypełniają, dobrze, jeśli jest to obecność drugiego człowieka. Człowiek przy człowieku, dziewczyna przy dziewczynie, takie były i są Amazonki, harde a jednocześnie cierpliwe, choć o cierpliwość tu najtrudniej. Szczelina cierpienia ogranicza radość życia, szczególnie na początku, znam te uczucia, które towarzyszą najbliższemu, dylematy dnia codziennego, zwykłe, proste decyzje, które tak trudno podjąć. Jednak z dnia na dzień pęknięcie staje się coraz mniejsze, światło rozjaśnia niewidoczną drogę, linia życia staje się prostsza i dłuższa. W końcu pozostaje tylko blizna, która przypomina, czasem dręczy, ale tak naprawdę jest siłą, która pcha do przodu.

Podziwiam odwagę kobiet, ich niezłomność i cierpliwość, ale nade wszystko cenię w nich poczucie godności, które mają wypisane na twarzach. I takie są Amazonki. Emanują siłą i tryskają pomysłami, zaplątanym w życie podają rękę i, co najważniejsze, ich światło uzdrawia relacje między ludźmi. Nigdy nie deformują rzeczywistości i przez to mocno stoją nogami na ziemi.

Ze spotkania z Wami rodzi się zawsze refleksja, dzięki czemu i ja mam cząstkę światła, którą noszę

w sobie. Jestem przekonana, że ludzie nie są obojętni na żadne cierpienie, szczególnie te duchowe, które przecież ograniczają najbardziej. Obawiamy się tylko o tym mówić. Wciąż funkcjonuje stereotyp który zakłada, że mówienie o chorobie, cierpieniu, lękach czy depresji świadczy o ludzkiej słabości. Każdy człowiek bez względu na wiek szuka akceptacji, prawdziwej miłości pozbawionej zimnej kalkulacji. Zbyt wielu ludzi „żyje” życiem innych, nie doceniając dobra i szczęścia wokół siebie. Podglądane rzekomo szczęśliwe obrazki z życia innych przysłaniają cenną radość i spokój dnia.

W mojej ocenie wszelkie negatywne konsekwencje psychologiczne, poczucie wstydu, wyalienowanie, a w końcu poczucie winy tkwią w systemie społecznym. Liczymy się z opinią innych, ulegamy presji ze strony otoczenia, przez co zaniżamy własną samoocenę i tracimy kontrolę nad emocjami. Dlatego informacja o ciężkiej chorobie tak bardzo przytłacza, wywraca świat do góry nogami. Tak jest przynajmniej na początku.

Drogie Amazonki, wspaniałe Kobiety, dziękuję, że dane mi było spotkać Was na drodze mojego życia. Życzę radości, siły a przede wszystkim oddanych Wam Przyjaciół. Dobrze, że jesteście.

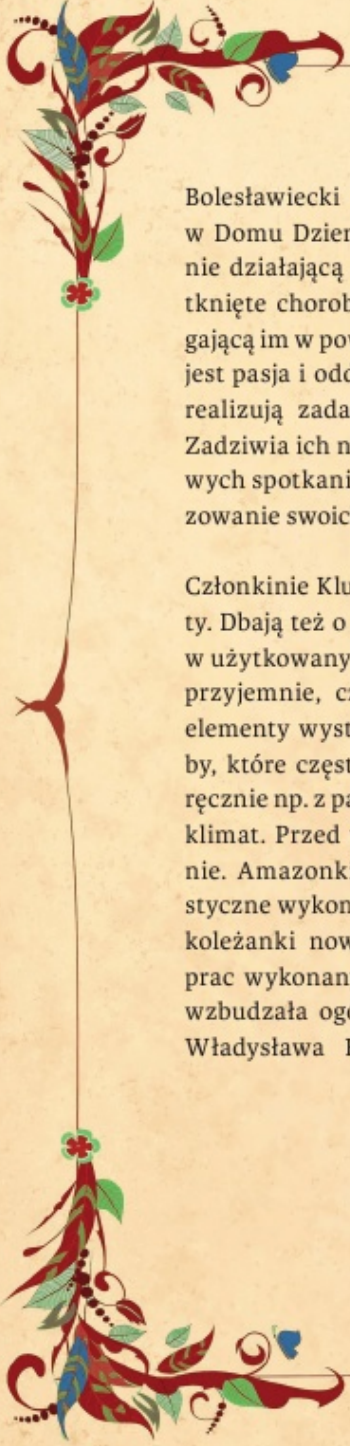
Beata Sulska

Naczelnik Wydziału Społecznego
Urząd Miasta Bolesławiec

Krystyna Rogojs

Bolesławiecki Klub Amazonek mający siedzibę w Domu Dziennego Pobytu jest niezwykle prężnie działającą organizacją zrzeszającą osoby dotknięte chorobami nowotworowymi oraz pomagającą im w powrocie do zdrowia. Godna podziwu jest pasja i oddanie, z jakim Zarząd i członkowie realizują zadania statutowe swojej organizacji. Zadziwia ich niezawodna obecność na czwartkowych spotkaniach, pomysły na pomaganie i realizowanie swoich planów oraz działań to norma.

Członkinie Klubu to zadbane i pełne życia kobiety. Dbają też o estetykę otoczenia. Ważne jest, by w użytkowanych przez nie pomieszczeniach było przyjemnie, czysto i miło. Starannie dobierają elementy wystroju użytkowanych wnętrz; ozdoby, które często wykonane są przez nie własnoręcznie np. z papierowej wikliny tworzą przyjazny klimat. Przed wejściem do Klubu sadzą pelargonie. Amazonki rozwijają też swoje talenty artystyczne wykonując wyroby rękodzielnicze i ucząc koleżanki nowych technik i wzorów. Wystawa prac wykonanych w okresie Bożego Narodzenia wzbudzała ogólny podziw. Prezes Zarządu pani Władysława Kotlarek posiada niezwykle siłą

przekonywania i umiejętność negocjacji. Z pomocą członków Zarządu i koleżanek z Klubu prowadzi skuteczne działania służące realizacji potrzeb Klubu. Podczas remontu i adaptacji pomieszczeń Domu Dziennego Pobytu na siedzibę Klubu zaangażowali się członkowie rodzin i znajomi Amazonek, którzy także pomagają w organizacji uroczystości i spotkań okazjonalnych.

Amazonki chętnie integrują się z seniorami z Domu Dziennego Pobytu. W okresie letnim wspólnie organizujemy cykliczne pikniki na posesji Domu Dziennego Pobytu, z udziałem Polskiego Związku Niewidomych. W rywalizacji drużynowej w konkurencjach sprawnościowo-zręcznościowych i sportowych Amazonki są nie do pokonania. Wspólne śpiewanie pieśni biesiadnych jest stałym punktem programu, a przygotowane przez Amazonki przysmaki kulinarne nie mają sobie równych. Bolesławieckie Amazonki to aktywne, niestrudzone kobiety emanujące optymizmem i radością życia, wspierające się wzajemnie i niosące pomoc innym. Istnienie i działania tej organizacji jest cennym aktywem dla bolesławieckiej społeczności.

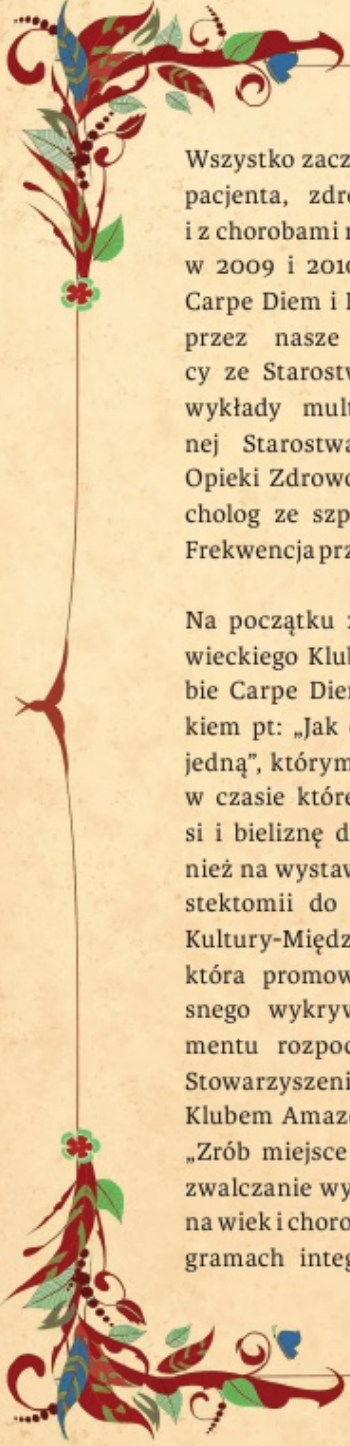
Danuta Zamaro

Kierownik Domu Dziennego Pobytu
w Bolesławcu

Teresa Dębińska

Wszystko zaczęło się od odczytów na temat praw pacjenta, zdrowego żywienia osób starszych i z chorobami nowotworowymi zorganizowanych w 2009 i 2010 r. dla członków Stowarzyszenia Carpe Diem i Bolesławieckiego Klubu Amazonek przez nasze Stowarzyszenie we współpracy ze Starostwem Bolesławieckim. Ilustrowane wykłady multimedialnie w sali konferencyjnej Starostwa prowadzili: dyrektor Zespołu Opieki Zdrowotnej, terapeutci, dietetyczka i psycholog ze szpitala powiatowego w Bolesławcu. Frekwencja przerosła oczekiwania organizatorów.

Na początku 2010 r. Janina Górecka z Bolesławieckiego Klubu Amazonek przedstawiła w klubie Carpe Diem prelekcje dotyczące walki z rakiem pt: „Jak oswoić lęk” oraz „Nie jedna z nie jedną”, którym towarzyszył pokaz firmy Provita, w czasie którego zaprezentowano protezy piersi i bieliznę dla Amazonek. Zaprosiła nas również na wystawę fotografii kobiet po zabiegu mastektomii do galerii Bolesławieckiego Ośrodka Kultury-Międzynarodowego Centrum Ceramiki, która promowała badania piersi celem wczesnego wykrywania nowotworu. Od tego momentu rozpoczęła się wieloletnia współpraca Stowarzyszenia Carpe Diem z Bolesławieckim Klubem Amazonek w ramach naszego programu „Zrób miejsce przy swoim stole”, który zakłada zwalczanie wykluczenia społecznego ze względu na wiek i choroby. Amazonki uczestniczyły w programach integracyjnych Stowarzyszenia Carpe

Diem na szczególnych prawach stałego zaproszenia. Razem przeżywaliśmy Misterium Chleba, dziękując za życie w pokoju i chleb na stole oraz prosząc, aby nam tego chleba nigdy nie zabrakło. Celebrowaliśmy spotkanie z polską tradycją wielkanocną „W kręgu Baranka”. Każdy uczestnik spotkania otrzymał specjalnego Baranka, na swój stół wielkanocy, w ten sposób powstał krąg wspólnoty w tym dniu.

Bywaliśmy na koncertach organizowanych dla nas i naszych przyjaciół przez Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia im. W. Lutosławskiego z okazji Dnia Komisji Edukacji Narodowej. Po koncertach odbywały się uroczyste kolacje przy świecach i towarzyskich rozmowach w Piwnicy Paryskiej.

Warto również wspomnieć czerwcowe plenery w Bronowcu, gdzie w gospodarstwie agroturystycznym, przy ognisku degustowaliśmy lokalne potrawy. Zarządy obu organizacji przygotowały programy rozrywkowe, wiliśmy wianki „dla Janki i Danki a nawet Jana”, umilaliśmy sobie czas śpiewami biesiadnymi oraz spacerami po okolicznym lesie, mając nadzieję, że za rok spotkamy się w tym samym gronie. Nasze koleżanki Amazonki imponowały nam zadbanym wyglądem, pogodą ducha, wzajemnymi ciepłymi relacjami. Nauczyliśmy się od nich doceniania tego, co mamy. Jako stowarzyszenia stworzyliśmy zgrany duet. My walczyliśmy z nieuniknionymi skutkami starzenia, one – z rakiem.

Joanna Kędzierska

Wspólne spotkania integracyjne wniosły w życie członków obu klubów wiele radości i były odskocznią od trudów dnia codziennego. Członkowie Stowarzyszenia Carpe Diem uczestniczyli w organizowanych przez Klub Amazonek marszach w ramach Dnia Walki z Rakiem, odczytach, sympozjach i targach w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego i Teatru Starego oraz w obchodach dnia św. Agaty, patronki Amazonek.

Gratulujemy zarządowi Bolesławieckiego Klubu Amazonek stworzenia członkom warunków ułatwiających wyjście z traumy choroby, dawania pomocy w powrocie do samodzielnego funkcjonowania w życiu codziennym. Doceniamy, że Bolesławiecki Klub Amazonek stał się jedynym klubem w Polsce, który objął opieką wszystkie osoby chore onkologicznie bez względu na płeć, wiek i rodzaj nowotworu na obszarze Bolesławca i powiatu bolesławieckiego.

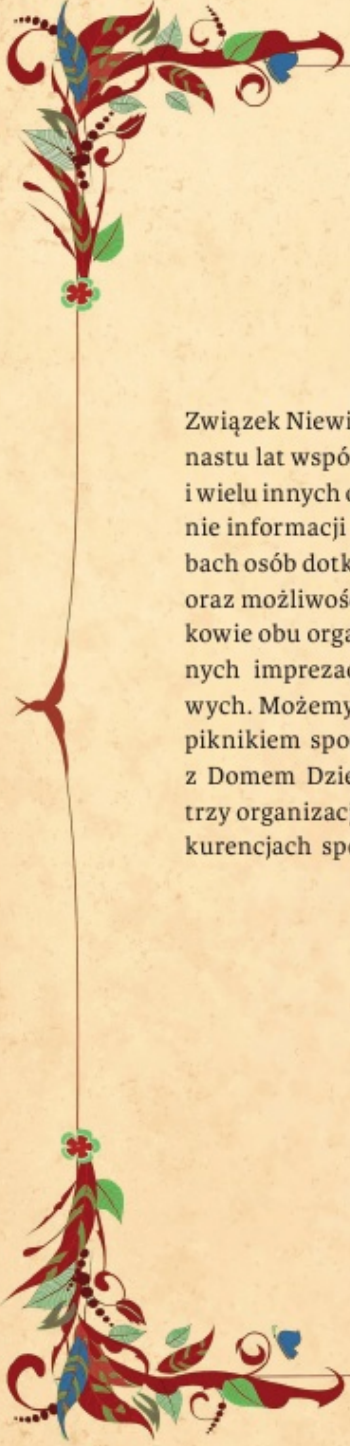
Eugenia Wolska

Prezes Stowarzyszenia Społecznego – Klubu Nauczycielskiego „Carpe Diem”

Jolanta Kozina

Związek Niewidomych i Klub Amazonek od kilkunastu lat współpracują na rzecz swoich członków i wielu innych osób. Współpraca polega na wymianie informacji o działalności organizacji i potrzebach osób dotkniętych chorobą czy inwalidztwem oraz możliwościach rehabilitacji. Zarządy i członkowie obu organizacji biorą udział w organizowanych imprezach rocznicowych i okolicznościowych. Możemy się również pochwalić corocznym piknikiem sportowym organizowanym wspólnie z Domem Dziennego Pobytu. Na tym spotkaniu trzy organizacje walczą o puchar i nagrody w konkurencjach sportowych i kulturalnych. Wspólne

spotkania przyczyniają się do integracji społecznej osób niepełnosprawnych.

Drogie Amazonki, życzę dalszej owocnej współpracy naszych środowisk. Wiele siły w dążeniu do celu, radości, ze zrealizowanych zadań, wytrwałości w walce z podstępą chorobą. Spełnienia marzeń – tych prywatnych, osobistych i tych, dla których powołane zostały nasze stowarzyszenia – możliwości dostępu do najskuteczniejszych metod walki z z chorobą i niepełnosprawnością oraz szerokich działań na rzecz wsparcia ludzi nimi dotkniętych.

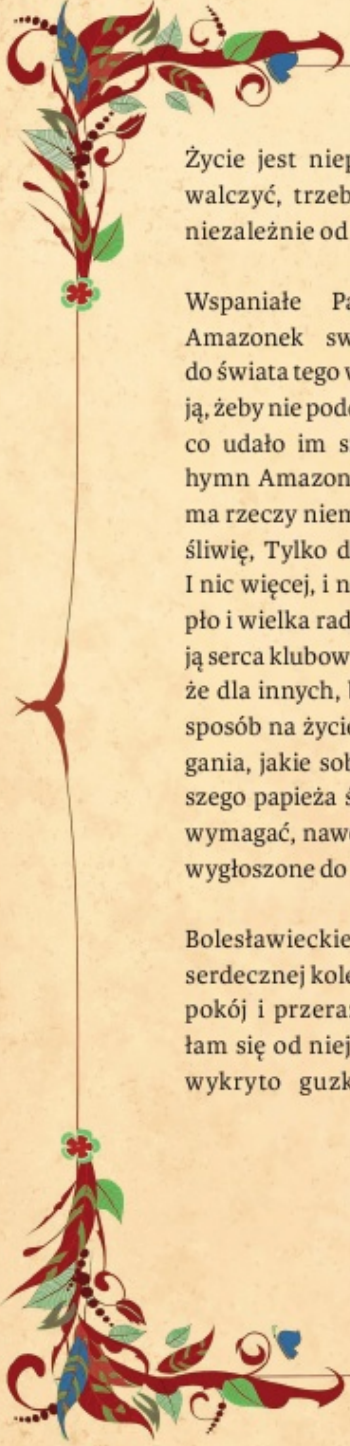
Kazimierz Łętowski

Prezes Koła Polskiego Związku Niewidomych
w Bolesławcu

Barbara Krysa

Życie jest nieprzewidywalne... Żeby żyć, trzeba walczyć, trzeba walczyć o każdą chwilę dnia – niezależnie od tego, czy masz zdrowie, czy też nie.

Wspaniałe Panie z Bolesławieckiego Klubu Amazonek swoim zachowaniem i podejściem do świata tego właśnie dowodzą. Zawsze podkreślają, żeby nie poddawać się chorobie i cieszyć się z tego, co udało im się dla siebie wywalczyć. Śpiewając hymn Amazonek – śpiewamy: „Nie ma rzeczy, nie ma rzeczy niemożliwych, Wszystkich ludzi uszczęśliwię, Tylko daj mi Panie, proszę, skrawek nieba, I nic więcej, i nic więcej mi nie trzeba.” Spokój, ciepło i wielka radość z przebywania razem wypełniają serca klubowiczek. Na co dzień są dla siebie, a także dla innych, bardzo sympatyczne i pomocne. Ich sposób na życie to radość z każdego dnia, a wymagania, jakie sobie stawiają, potwierdzają słowa naszego papieża św. Jana Pawła II: „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od Was nie wymagali” wygłoszone do młodzieży w 1983 r. w Częstochowie.

Bolesławieckie Amazonki pomogły również mojej serdecznej koleżance. Pamiętam jak ogromny niepokój i przerażenie poczułam, kiedy dowiedziałam się od niej, że w badaniu mammograficznym wykryto guzki, które prawdopodobnie trzeba

będzie operować. Podziwiałam jej mądrość, opowanie i to, w jaki sposób radziła sobie podczas wszystkich badań, a później w trakcie leczenia. Wiele mi opowiadała o wsparciu, jakie otrzymała od koleżanek z Klubu i jakie to było dla niej ważne. Wtedy zainteresowałam się prelekcjami i wykładami na temat raka piersi, aby lepiej poznać tę ciężką chorobę i móc wspierać dotknięte nią kobiety. Z panią Władysławą Kotlarek, prezesem Bolesławieckiego Klubu Amazonek, jej zastępcą – panią Teresą Śliwińską oraz pozostałymi członkiniami jesteśmy serdecznie zaprzyjaźnione. Wzajemnie się wspieramy, zapraszamy na spotkania, uroczystości, wieczory wigilijne, festyny i święta z okazji Dni Walki z Rakiem i dnia Ich patronki – św. Agaty.

Drogie Koleżanki z Bolesławieckiego Klubu Amazonek, z okazji Jubileuszu 20-lecia Waszej wspaniałej pracy, życzę dalszych, udanych pomysłów i przedsięwzięć. Dużo zdrowia i tego „słonecznego i ciepłego skrawka nieba”, abyście były dalej tak radosne i serdeczne, aby spełniły się Wasze marzenia, a pisane projekty znalazły uznanie, abyście mogły je realizować. Życzę Wam, abyście były kochane, szanowane i obdarzane przez ludzi wielką życzliwością.

Grażyna Łucka

Przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich
w Łaziskach

Alicja Krzyśko

Kochane Amazonki!

„Nie ma rzeczy, nie ma rzeczy niemożliwych...”

Takimi słowami rozpoczyna się refren Waszego pięknego hymnu. Od kiedy go usłyszałam, czyli od naszego pierwszego spotkania, zamieszkał w moim sercu. Pamiętam, jak wielkie było moje zdziwienie, gdy znalazłam się wśród kobiet zmagających się z ciężką chorobą, które mimo wszystko uśmiechały się. Napawało mnie to ogromnym entuzjazmem – Wasza radość życia, którą potraficie zarazić innych oraz zaangażowanie w podjęte działania, które mają na celu pomoc innym.

W Waszym klubie spotkałam kobiety aktywne, wytrwałe, radosne, bezinteresowne i trudno uwierzyć, że w swoim życiu przeszły tak trudne chwile, jakich doświadcza człowiek podczas choroby. Taka postawa jest godna podziwu.

Pragnę Wam, Drogie Jubilatki, serdecznie podziękować za wielkie serca, życzliwość, długie i bezcenne rozmowy. Bardzo miło wspominam czas, kiedy wspólnie przygotowywałyśmy kilka zabaw andrzejkowych na rzecz Szkoły Podstawowej w Kruszynie, dziękuję za zaangażowanie i pomoc. Cieszę się, że na swojej drodze życia dane mi było spotkać takie kochane kobiety, jak Wy.

W ciągu tych 20 lat osiągnęłyście bardzo wiele, dzięki nieustannej pracy i cierpliwości. Życzę Wam doczekania w zdrowiu kolejnych, wspaniałych jubileuszy oraz zrealizowania zamierzonych zadań. Miejmy nadzieję, że działania w kierunku profilaktyki raka piersi, jakie podejmujecie, przyniosą rezultat i zmniejszą stopień zachorowalności. Przecież nie ma rzeczy niemożliwych.

Joanna Łucka

Sołtys Łazisk

Bożena Kulczycka

„Częścią Twojego świata jestem Panie...
Pozwól mi pozostać jeszcze na nim...
Jeśli jesteś gdzieś w przestrzeni, słysz moje słowa
pozwól mi raz jeszcze żyć, jeszcze raz spróbować”

(wiersz Agaty (35 l.), Amazonki z Wrocławia)

Współcześnie amazonka to kobieta rycerskiego ducha, w mitologii greckiej to członkini kobiecego społeczeństwa wojowniczek znad Morza Czarnego.

A jakie są nasze, bolesławieckie, zrzeszone w Klubie, Amazonki?

Są w różnym wieku, niektóre już na emeryturze, są babciami, inne – w średnim wieku, lub bardzo młode. Ale z pewnością wszystkie są młode duchem. Przyjęło się, że mówią do siebie po imieniu, co skraca dystans i sprawia, że czują się ze sobą dobrze.

Często pamiętają, że kiedy była diagnoza, był strach, niepewność, obawa o przyszłość. Są dzielne. Pokonały „podstępного wroga”, który znalazł sobie miejsce w ich ciele, nie tylko w piersi. Trzeba niezwykłego hartu ducha, aby się nie załamać, aby wygrać z nim walkę – walkę o życie. Kiedy zachodzi potrzeba Amazonki, jako wolontariuszki idą na oddział szpitalny, aby wesprzeć koleżanki

w chorobie, poprzez rozmowę, udzielanie porad dotyczących załatwiania różnych spraw związanych z chorobą czy żywienia w czasie jej trwania.

A to przecież nie jest łatwo. Trzeba znieść trudy leczenia, operacji, czasem brak sił, wypadają włosy, a jako powikłanie po radioterapii pojawia się czasami obrzęk limfatyczny. Wsparcie rodziny, przyjaciół, wiara w Boga sprawia, że podejmują walkę z chorobą. I wygrywają. Niektóre z nich są już zdrowe od wielu lat, inne przeszły chorobę niedawno, część jest w trakcie leczenia. I te otrzymują pomoc od swoich zdrowych już koleżanek. Rozmową, byciem ze sobą, wsparciem modlitewnym, swoim przykładem pokazują, że można wyzdrowieć.

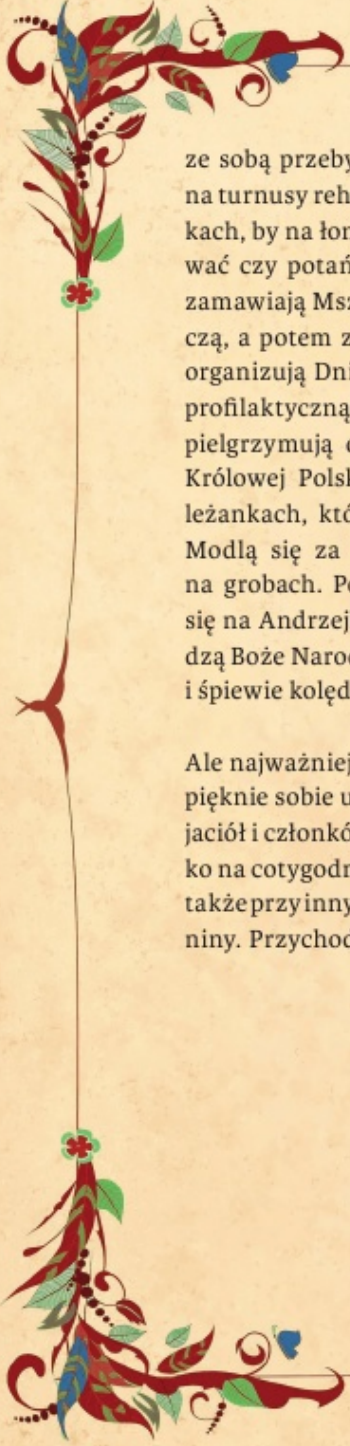
Choroba zawsze zmienia człowieka. I dobrze, kiedy wynosi się z niej coś pozytywnego. Dziewczyny (będę je tak nazywała) przewartościowały swoje życie, nauczyły się cieszyć każdą chwilą, każdym dniem, są pełne energii, wesołe, towarzyskie. Już wiedzą, co jest w życiu najważniejsze. Lubią

Czesława Lewińska

ze sobą przebywać, organizują wspólne wyjazdy na turnusy rehabilitacyjne, spotykają się na piknikach, by na łonie natury zjeść dobrą rybę, pospiewać czy potańczyć. W lutym, w dniu św. Agaty, zamawiają Mszę św., w której wszystkie uczestniczą, a potem zbierają się na agapę. We wrześniu organizują Dni Walki z Rakiem, prowadząc akcję profilaktyczną i propagandową. W październiku pielgrzymują do Częstochowy, do Sanktuarium Królowej Polski, w listopadzie pamiętają o koleżankach, którym się nie udało, które odeszły. Modlą się za nie, palą znicze, składają kwiaty na grobach. Potem, pod koniec miesiąca, bawią się na Andrzejkach. W grudniu, wspólnie obchodzą Boże Narodzenie przy dzieleniu się opłatkiem i śpiewie kolęd.

Ale najważniejsze spotkania to te w Klubie, który pięknie sobie urządził same i przy pomocy przyjaciół i członków rodzin. Spotykają się tam nie tylko na cotygodniowych zebraniach w czwartki, ale także przy innych okazjach, np. by świętować imieniny. Przychodzą na gimnastykę rehabilitacyjną,

drenaż limfatyczny, masaż. A od około półtora roku, w środy, Klub zamienia się w małą manufakturę. Wiele z nich, pod przewodnictwem Ewy, z niepotrzebnych już gazet i ulotek wyczarowuje cudenka, którymi obdarowują bliskie osoby, sponsorów, wszystkich, którzy wspomagają działalność Klubu albo po prostu tych, którzy „dają im serce”. Zaczynały swoje rękodzielnictwo od koszyczków, które pięknie malowały i ozdabiały, od osłonek na doniczki czy flakoników. W okresie Adwentu wykonywały wspaniałe gwiazdki, cudowne choinki, stroiki. Były też serca, puzderka. Na Wielkanoc – koszyczki i inne ozdoby. A ile przy tej pracy jest zabawy i śmiechu. Bo najważniejsze – jak mówią – to pogoda ducha, uśmiech i poczucie humoru.

Na początku zadałam pytanie, jakie są te nasze bolesławieckie Amazonki?

Są to wspaniałe, ciepłe, mądre kobiety, takie „do tańca i do różańca”. Dbają o siebie i swoją rodzinę. Zwykłe – niezwykle moje koleżanki.

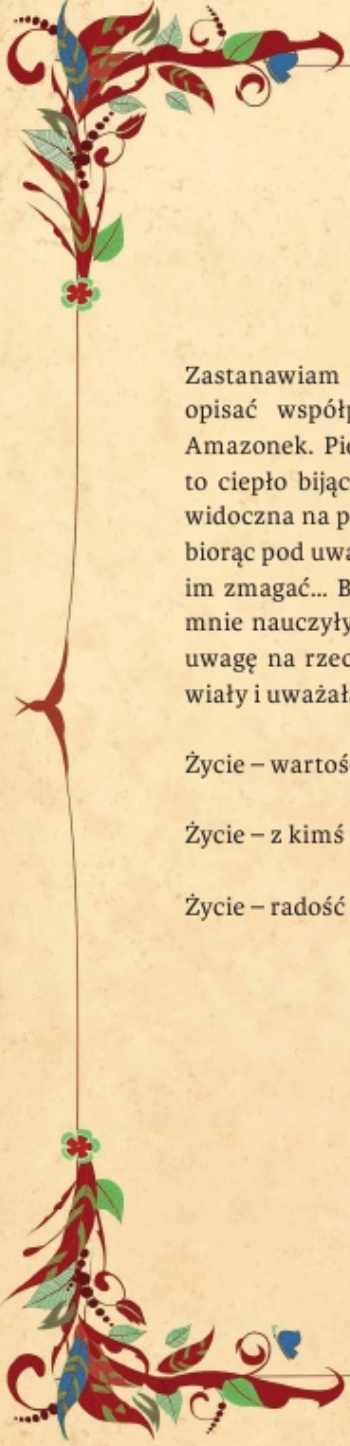
Barbara Orłowska

Fizjoterapeutka współpracująca
z Bolesławieckim Klubem Amazonek

Barbara Orłowska

Zastanawiam się, jak w kilku prostych słowach opisać współpracę z Bolesławieckim Klubem Amazonek. Pierwsze co przychodzi mi na myśl, to ciepło bijące od tych kobiet. Serdeczność tak widoczna na pierwszy rzut oka i tak zaskakująca, biorąc pod uwagę trudy losu, z jakimi przyszło się im zmagać... Bolesławieckie Amazonki tak wiele mnie nauczyły, tak dużo mi dały. Zwróciły moją uwagę na rzeczy, które mnie nigdy nie zastanawiały i uważałam, że po prostu mi się należą:

Życie – wartość najważniejsza i niestety ulotna,

Życie – z kimś i dla kogoś,

Życie – radość i pokora dla losu.

Najpiękniejsze w Bolesławieckich Amazonkach jest to, że pomimo własnego cierpienia chcą żyć i uczestniczyć w życiu innych. Chcą pomagać, bezinteresownie – jak w przypadku naszej współpracy. Chcą dawać tyle, ile są w stanie z siebie wykrzesać i na ile pozwala im zdrowie, nie oczekując niczego w zamian. Mogłabym rozwodzić się nad korzyściami wynikającymi z naszej współpracy, tworząc poematy i pieśni pochwalne na Waszą cześć. Tylko po co, moje drogie Amazonki? Wy o tym dobrze wiecie, a ja się cieszę, że Was mam. Wszelkiej pomyślności z racji Waszego Jubileuszu!

Katarzyna Rzepka

Wokalistka współpracująca z Bolesławieckim Klubem Amazonek

Renata Pankowska

Z okazji 20-lecia Bolesławieckiego Klubu Amazonek
składamy jego Członkiniom serdeczne życzenia:
zdrowia, witalności i radości.

Jesteśmy dumni z tego, że możemy Panie wspierać w dziedzinie,
która jest nam bliska od ponad 20 lat:
w zaopatrzeniu medycznym,
programach edukacyjnych, fizjoterapii.

Dziękujemy za zaufanie.

Zarząd oraz Pracownicy NZOZ Provita

Violetta Stelmaszek

Z okazji obchodów Jubileuszu 20-lecia Bolesławieckiego Klubu Amazonek składamy serdeczne gratulacje i wyrazy uznania za dotychczasową działalność na rzecz kobiet dotkniętych chorobą nowotworową.

Pragniemy podkreślić, że Bolesławiecki Ośrodek Kultury – Międzynarodowe Centrum Ceramiki z ogromną przyjemnością wspiera wszelkie inicjatywy klubów, stowarzyszeń oraz organizacji. Szczególnie doceniamy Państwa pracę, która pomaga innym w znalezieniu motywacji do powrotu do zdrowia i życia społecznego.

Klub Amazonek poprzez włączenie się w organizację Korowodu Seniorów podczas Dni Bolesławca udowodnił naszej społeczności, że wiara w sens życia i siła ducha jest najskuteczniejszym sposobem walki z rakiem. Jesteśmy pełni podziwu, że pomimo trudności z jakimi zmierzają się Członkinie Bolesławieckiego Klubu Amazonek znajdują czas dla innych i służą im swoją pomocą.

Życzymy zdrowia i wytrwałości w realizacji zamierzonych celów i zadań.

Z wyrazami szacunku

Ewa Lijewska-Małachowska

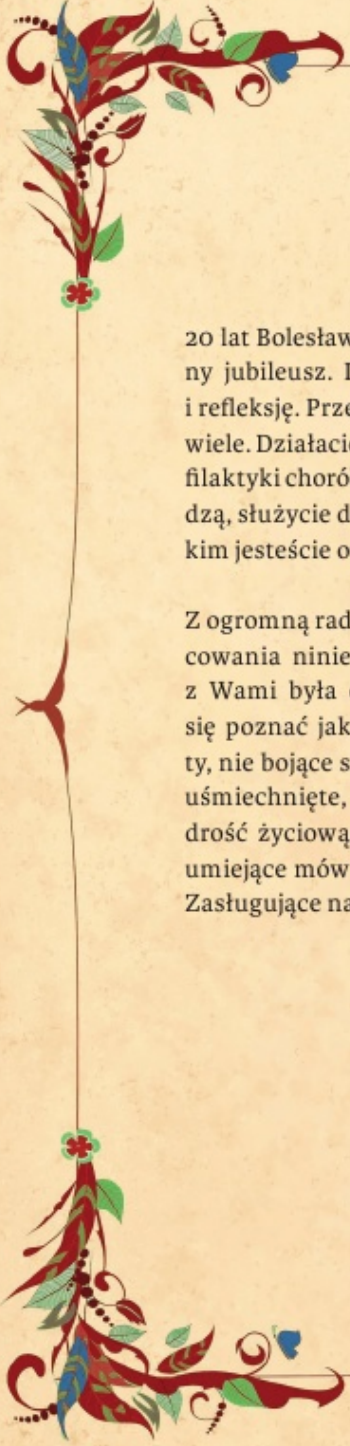
Dyrektor
Bolesławieckiego Ośrodka Kultury –
Międzynarodowego Centrum Ceramiki

Anna Szlachta

20 lat Bolesławieckiego Klubu Amazonek to piękny jubileusz. Dobry moment na podsumowanie i refleksję. Przez ten czas udało się Wam osiągnąć wiele. Działacie w zakresie promocji zdrowia, profilaktyki chorób onkologicznych. Dzielicie się wiedzą, służycie doświadczeniem, ale przede wszystkim jesteście oparciem dla wielu osób.

Z ogromną radością przyjęliśmy propozycję opracowania niniejszego wydawnictwa. Współpraca z Wami była ogromną przyjemnością. Dałyście się poznać jako wytrwałe, dzielne i silne kobiety, nie bojące się wyzwań. Jednocześnie pogodne, uśmiechnięte, ciepłe. Posiadające ogromną mądrość życiową, otwarte na ludzi. Zżyte ze sobą, umiejące mówić wprost o radościach i smutkach. Zasluguje na wszystko, co najlepsze.

Wasza bezinteresowna praca i aktywność na rzecz innych wzbudza podziw. Warto o niej mówić i pisać. Staramy się to czynić, choć mamy nadal poczucie, że to zbyt mało. W 2015 r. pojawił się w Roczniku Bolesławieckim tekst opisujący dwie dekady Waszej aktywności, stanowiący zapowiedź pięknego jubileuszu. Wystawa i niniejsza publikacja podsumowały te działania. Wciąż jednak pozostaje niedosyt. Chcielibyśmy dać Wam więcej, tyle, na ile zasługujecie. Choć w ten sposób podziękować za to, co robicie.

Drogie Amazonki, życzymy Wam dalszej siły i wytrwałości w realizacji planów i zamierzeń, pogody ducha, uśmiechu i przede wszystkim dużo zdrowia, bo ono w naszym życiu jest jedną z najcenniejszych rzeczy.

Anna Bober-Tubaj

Dyrektor Muzeum Ceramiki w Bolesławcu
wraz z pracownikami

Wanda Wysocka

WYKAZ SPONSORÓW I DARZYŃCÓW:

